

X² popisano (vse pe mi!)

~~prepisano, roga~~

ZAPISI

PEJMI

2 PRIPOVEDKI

PREGOVORI, REKI

Narodne stvari.

I

registriran

Mudarej

Davorin Petelin

četrtosolec.

1875/76.



a. Narodne pesni.

~~X~~ Tri rožice.

106.

Poglejte duše vrtec glati,
Marijo v vrtu rožice brati;

Prelepe rožice rastejo,
Le bolj je gleda, lepše so.

Mej rožicami pa najiteš tri,
Da jim na vrt' enakih ni,
Prelep in zlahčen je njihov cvet,
Se lepši našte je z njih posnet.

Prva rožica, lepa bela,
Je rojstva Jezusa vesela;
Pomeni, kako se je rodil
Ta, ki je sin Marijin bil.

Lepo rubece pa cvete
Mi druga rožica (kakor kri);
Pomeni, da j' Jezus mučen bil,
Da nas da j' rešimo (kri) prelil.

Tretja rožica, lepa črna,
Se lepš' ko solnce razcvetena,
Pomeni, da j' on od smrti vstal,
Da je v nebo k očetu šel.

Nar vera nas skrivnost uči,
To nam povejo rožice tri;
Nar sklenil Bog od velkomaj,
To vidno po teh rožicah zdaj.

2
Z njih se gali venec spleta,
Ta venec je molitev sveta,
Svet' rožni venec mu pravijo,
Krištofanje ga vsi hvalijo.
Z njim se vera ponovi,
Jezus, Marija se časti —
Kdor ga prav moliti zna,
Livenje tuč' no njem avna.

X+
2. Majar.

Lij, pogledj goljufen svet,
Kakosna krivica!
Ni si tega prav sto let,
Kar je bla dušica,
Ki s pekla je mogla priti,
To krivico obraniti:
Enkrat je nek majar bil,
Ki je dolg narébil,
Da ga je že plačal bil
Svojemu gospodu.
Ta gospod pa umrl je,
Njega rod je dedval;
Kitro najide le-ta dolg,
Majarja je tirjal;
Majar se branit ne sme
Svojemu gospodu.
Sam storiti kaj ne vé,
Da ga sveto mašo
V čast patrona frančiškanov,

3
Svetega Antona,
Ki častil ga zmeraj je
Kot svojga patreona. —
Majar ven iz cerkve gre,
Ves je v škobi zmečkan;
Sam storiti kaj ne vé,
Ne vé, če je uslovan;
Ija po polj zamišljen gre,
Srčca starga minha.
Mnih ga vpraša, kaj mu je,
Kaj da tako zdihka.
To je bil sam svet' Anton,
Majar pa ni vedel.
Tak' mu prav: „Se pojdi z menoj,
Kar boš videl, se ne boj!“ —
On se vzdigne na goro
K nekij silnej stali,
Trikrat vdari na zemljo —
Prišli so ven kmali
Le-ti hudi iz plamena,
Z te peklenške ječe;
Majar ga svetim Antonom
Pa že ves trepeče.
Jel' so se zaslišati,
Silno so kričali,
Tepli in suvali.

Luciferja vpraša
Svet Anton ga dušo

Čistega gospoda,
Ali jo ima v peklu?

"Imam dušo v peklu,
Z manoj Rjez prebiva,
In se drugih takih več,
Ki so z njim prokleti!"

Svet Anton ukazal je
Dušo dat iz pekla.

Tinto ino perje;
Duša morala pisati

Je zgorčnimi rokami,
In pravico kazkazati
S krvavimi solzami.

Jeli so se vderati

V te peklenške ječe;

Svet Anton pa vzdigne se
Tja v nebesa večne.

4
3. Poroka.

mal

5
Tat Gor in dol pa vasi ^{sem} hodil,
Prad veselo pošto nosil.
Vabil sem brate svoje,
Da z manoj v cerkev pojdejo.

Tam bomo pri sveti maši
Ki in tudi naš tovarši;

Lenin bo zakon prejel,
Da ga bo Jerus vesel.

Prstane sta pretaknila,
Sroe sta si že sklenila;

Ldaj na pojvemo domu,
Tjakaj na nevestin dom.

Tam bomo pa obedovali,
Vak od sebe slovo jemali;

Lenin od samokga stanu,
Ker ga ne bo več imel (imil.)

Mater bomo zahvalili,
Ker so nam jo izredili;

Učeta, ki jo je izbral,
Boga pa, ker jo je dal.

6
Zdaj pa gremo po ravnem polji,
Kjer raste vince najbolj;
Godci godte le ta marš:
Da bo Jezus naš tovarš.

~~X.~~ O Kristovem rojstvu.

Tam na gmajnici
Ven goščavci
Kna svetla luč gori.

Stari moj,
On sveti Jožef,
Ta pa sivo glavico imd.

Tam Marija
Dete povija,
Mlado dete Jezusa.

Mi smo stinje,
Da ne pastirji,
Radi vince pijemo.

Kar imamo,
Vse prodamo,
Kade Da ga vince dajemo.

7
Vdovež mošnjico,
Daj ven petico,
Jaz bom pa sam tolar dal.

Ti daj sukrijo,
Jaz dam plajš,
Da bo Jezus naš tovarš.

~~X.~~ 5. Liza.

Stoji, stoji tam Dunaj lep,
Kjer Dunaja gradov devet;
Tam svetli cesar v linah stoji
In gleda na vse štir' strani.

Pogleša na venanjo stran:
Po togu mlada Liza drči,
Da prav kamnje' j' spod nog frči;
Tak' svetli cesar govori:

"Kdo una kričenca bi bila,
Ki po sredi toga tak' drči,
Da prav kamnje' j' spod nog frči?"

"Ni, to je Liza, peka hči,
Ki ji na Dunaj' para ni;
Če se jej najde na modrost,
Se j' pa ne najde na svetost."

Tak' svitli cesar govori;
 Naproti Lizi brz pojte;
 Brz jeden naj po godce gre,
 Da bodo muzicirali,
 Čas kratak Lizi delali!"

Tak' mlada Liza govori:
 "Kaj pa cesarski hlapci k nam gredo?"
 "Oj, mlada Liza, pro-te gredo."
 Brz vteče Liza v Kamenco,
 V samotno svojo Kamenco;
 Kleči pred britko marterco:
 "Oj, skrij me, skrij me, večni Bog,
 Skrij me pod leta večni križ!"

To komaj Liza zgovori,
 Le mrtva tam na tleh leži.
 Po Dunaj' vsem pa vtup boji zvon:
 Umrla je Liza, preka hči,
 Ki jej na Dunaj' para ni;
 Če se jej najde na modrost,
 Se j' pa ne najde na svetost.

~~6.~~ Napitnica (Nobolika pomnožena)

Kaj ste tak' žalostni,
 Kaj bi veseli bi bli;
 Slovca k Slovemu sed',
 Slava nas vabi k sebi
 V častni dom.

Pijmo ga vsak en glaš,
 Jezus naj bo pri nas;
 Spriznimo Kupice,
 Sezimo si v ročise
 V prave Kraj.

Pijmo ga vsak po dva,
 Da b' se Marija bla;
 Pijmo ga vsak po tri,
 Da b' tuš svetniki bli
 Dan's pri nas.

Pijmo ga vsak po štir,
 Da bo vesel ostir;
 Bratu nazdravljaj brat,
 Kdor ni z nam, naj gre spat
 Kadar če.

Pijmo ga vsak po več,
 Da smo ljudem všeč;
 Pijmo me ga po deset,
 Da bimo v nebesa vzeti
 V pravi dom.

7. Spomlad, bramen 10

Sneg za to leto slovo je že vzgel,
Starček ohranil življenje vesel;
Ptica kletela,
Lepo zapela:
Mis' me se mravec ti vzgel.

Gjitrjaj prav zgovaj po njivah povsod
Šišis prepivat' skrjančekov rod;
Vzrak se potaja,
Lepo obhaja
Solnce veseloga god.

Tam, kjer solnce potokhe prebrí,
Penca vesela na vejci sedi;
Tam se ogreva,
Lepo prepeva,
Avarnika svojja časti.

Čšnjevka bela na gričku stoji,
Oleba na breskvi, ki v vrtu cveti;
Vsa razcvetena,
In omladená
Se jej naproti smeji.

Vse se gđaj giblje, veselo živi,
Cvetki na vsaki čebelca sedi;
Tam po ledini,
Lepi ravnini
Fantič metulje lovi.

Šišis po graji prepevati tam¹¹
Tičke veséle? Spet prišli so k nam;
Vzemu gnjezdijo,
In žurgolijo:
Lepa nevoljnost vstani!

V solnini ozri se tam gaj!
Pridni pastirji, k' imajo raj,
Ovčke paséjo,
Lepo pojejo;
Cuj, kako ukajo vsaj!

~~X~~ Vojaska.

Lepa si pomlad zelena,
Kakor rozca razcvetena,
Hitro ho ozelenis,
Mladim fantom žalost stis.

Ko se drevoje ozelenuje,
Lubim fantom napov'duje,
Da je prišel tisti čas,
Ko nas kliče vojsk'ni glas.

12
Očó, mater zapustiti,
In od doma se ločiti,
Mlad podat' se bogvé kam,
To stíri žalost fantom nam.

Ljubi bratec in sestrica!
Zdaj bo puška mi tovaršica;
Puško, sabljo, bajonet
Mora vsak vojak imet'!

Puško, sabljo, bajonet
Moram tudi jaz imet'. —
Vi cesarski, vi solvatje,
Vi bodite moji bratje!

Očó, mater se objamem,
Ladnjič slovo od njih ozamem,
Guznal z vami več ne bom,
Kruh solvatški jedel bom.

13
* * * 9. Vojska. §. 22
Klub Turck piše v Dunaj lep
Temu cesarju svetlemu:
„Al' se vdasté, al' podasté,
Al' Ključ od Dunaja dasté?“
Mu Dunajci odpišejo:
„Pocakaj le se štirinajst dni,
Da vole stír' za koljemo,
Da turku jest' pripravimo.“
Spet Turck piše v Dunaj lep
Temu cesarju svetlemu:
„Al' se vdasté, al' podasté,
Al' Ključ od Dunaja dasté?“
Dunajci nazaj odpišejo:
„Pocakajte se ure tri,
Da svete maše minejo,
Da nam na pomoč prišejo!“
Ko svete maše minejo,
Prišle' so že pomoči tri:
Najprej prijezdi poljski kralj,
Za njim pa Moskovitar sam,
Najzadnji pa Anglež je bil.
„Ti ga od spred, jaz bom ga od zad!“

14
Po Dunaj' vsem pa v kup zvoni,
Da se ne sliši ženski jok,
Uj ženski jok in jok otrok.
Po Dunaju pa teče kri,
Da b' gnala milinske kamne tri;
Ta volka voda Donava
Je s Turkom bla zajezena.
Preven je bila vira tri,
Le hučga Turka nikjer več ni.

10. Popotnikova.

Lapustil Klopčice
Domače polje;
Kaj manjka fantiču,
K' ma zdrave noge?

Slovenska kodila,
Slovenski je moj rod,
Me skrbno izredila,
Da baham povsod.

Ko solnce pripetka,
Grem v senčno drevo,
Potem jo pa vsekam
Prav z lahko nogo.

15
Ločit' se od staršev,
Podat' jim roke,
Uj bratov, tovaršev,
To dela solge.

Imo skupaj živeli,
Kot dobre ovčiče;
Zdaj bomo imeli
Uj bridko sreč.

Al' mora to R biti,
Prišel je g'raj čas
Taj moram ločiti
Predrag!' se od vas.

Le zdrav in srečen hodi,
Kaj piši nam nazaj;
Naj angelj varh te vodi,
In spridit' se ne daj!

X 11. Osamela. = 2350

Uj rojca r'beča, modra ti,
Kdo srce bo tolažil mi?

Uno je jako žalostno,
Al' kdo je pa tolažil bo?

Tolažbe matrne tu nis,
Ker savno v črnem grob' že spi.

Kak oče me tolajil bo,
Ker djal' so v čino ga zemljo?

Sestrica b' tolajila me,
Pa smrt tu njo pobrala je.

In brat je moral v vojsko iti,
Kjer bil je kmalu, kmalu ubiti.

In ljubi moj je šel od tou,
Ne vem, al' pride še odkod?

12. Črevčar.

Črevčar siva črevčja dva,
Oba nova, oba lepá,
Z eno dreto šivana,
Z evdečo svilo štepana.

Prva tičca prileti,
Prelepo poje gorgoli:
Tvoja Mič'ka bolna leži.

Druga tičca prileti,
Prelepo poje, gorgoli:
Tvoja Mič'ka mrtva leži.

Črevčar pade čez tržico,
Koj tam je pustil dušico.

13. Resnoba misel.

Travnik je že zelén,
Z rožcami razcveten,
Tički pod nebom prav
Milo pojó.

"Tički, jaz prašam vas,
Al' bo že skor pomlad,
Al' bo že skoraj re-
šena pomlad?"

" " Pomlad pa prišla bo,
K' te na svet' več ne bo;
Sebe b' do djali v to
Črno zemljo." "

Zalosten hodil sem
Semtertje v vrtcu;
Sam pri sebi premišljal
Čudno skrivnost.

Človek ko b' vedil pred,
Duša da tol'k' velja,
B' greha ne delal, b' me
Zalil Boga.

18

b. Narodne pripovedke. 19

(B. Obe pripovedki ^{sem stival od svojih} ~~mi je povedal moj soucenec~~ in jaz sem ju tu kاپisal.)

1. Kranjski svatje. (Cibniške doline in ako pri demu uže v ~~Stebjcu~~ proo vas) Ako gremo iz Ljubljane v Kibnico paglavam pred saboj na "Velikej gori" nav Dolensko vasjo katih 10 sejnjev visoko skalo, ~~atko pretemo v~~ ~~Stebju, proo vas cibniške doline~~. In ako vprašat kakoga Kibničana, kaj kako se one skale ime, mi jejo, odgovoril ti boše: "To so stene," zraven to pa še to-le pravljico povedal:

V starih časih je živel v Brodu, nekem trgu na Kranjsko-hrovaškej meji, star, pa bogat čid. Ker se je pa bil uže postaral, i ker so vsled tega njegove telesne moči zelo opešale, se ni mogel več pečati sè svojim obrtstvom. Zaradi tega je sklenil, da bode svoje premoženje i svoj obrtstvo svojemu edinemu sinu prepustil. Da bi tedaj svojemu edinemu otroku, kojega je zelo ljubil, vse storil, kar gamoce dober oče svojemu sinu storiti, hotel mu je tudi dobro tovarišico preobretiti. Pri svojem trčevu i obrstvu je bil v Kibnici tako počtano, i ga svojega sina pripravno vohle spoznal. Tudi se je bil uže poprej z njenimi stariši pogovoril, ki so jo le potem pogojem v zakon dati njegovimce

20
sinu v gahon dati obljubilo, ako bude
h katoliški veri pristopil. Učre so se
bili sporazumeli i genitovanjski dan
določili. Mladega čuva so Loma mej tem
časom v katoliški veri povnecavali, da
bi na dan pred svojo garačo s katoliškim
zakletom iz Ribnice vpišo njenih stari,
šev sv. Krist prejel. Učre se je blizal gazčleni
dan; Lenin se napoti s svojimi stariši
i sorodvinci v daljno Ribnico. Vsem
skupaj je bilo vesetero oseb i dan, kojega
so se bili izbrali za popotovanje, je bil
zelo vroč poleten dan. Do poludne so bili
s svojim popotovanjem še dosti zadovolj-
ni; proti poludne pa je nastala toliko
vročina, da so jo komaj prenašali. Ko
pa pridejo na vrh gore, odhovar se Ribnica
vidi, jame vročina zelo, zelo pristiobati.
Jeli so tedaj mrmrati i preblijajati Bogu
i solnce. Pa glej, Bog je kaznuje s tem, da
so se ravno na tem prastoru z vsem, kar so
pri sebi imeli, ^{spremenili} v velikanske sthale, kter
bodo do sodnjega dne, ko je bodo angelji
s trobentnim glasom iz vzbudili i
zopet v ljudi spremenili.

21
2. Ukléta princezinja

Pripoveduje se, da je v Kamniku na
malem trgu "neka princezinja ukléta,
ki je v prejšnjih časih strašila nekega
cerkovnika v podobi velike kače. Ko
je namuč šel neko nedeljo zjutraj "dan
zoonit", videl jo je, ko je ravno na
stopnjicah sede očsala si lasi. Prisel,
ši do nje jo prijazno pozdravi, Ker me,
nil je, da je Katka druga žena, ki bi
rada šla v cerkev? A ona skoči po
konci, mu vzame ključ, ter ga na-
bije z njimi po glavi. Se dan današnj
vidimo kamen; kamor je z roko
tako močno, da se vsi protje poznajo.
Ker je tako blizu cerkve stanujoce
ljudi navlegovala, so jo, — kakor
se navadno reče, — "panali".

Pravijo, da bo v "Stranjah" blizu
Kamnika pri cerkvi zrastla smreka,
ki bo imela tri vrhove. In dete, ki
bo imelo iz teh treh vrhov zibelko
narejeno, bude rešilo "zakleto", pa
ko bo še nedolžno.

Hotel jo je že nekdo rešiti, a ^{nij} pre,
stol skušnjave; moral bi jo namučo
trikrat s šibo udariti mej tem, ko
bi se ona v kačji podobi va-rij
zaganjala. *e*

23
C. Narodni pregovori, reki i
vraj.

- 1) Ako kokoš poje, hišnega gospodarja spoje (t.j. hišni
gospodar umerje.) — 2) Ako sova blizu katke hiše
spije, bo v onaj hiši kmalu mrlič. — 3) Ako
ura med zvonjenjem bje, ti je znamenje,
da bo v tistoj hiši vasi mrlič. — 4) Ako
komu kak košček kruha na tla pade,
ga mira poljubiti. — 5) Ktero sekla je s velikej
noči, kož neso kolač blagoslovat, po blago-
slovu prosomá, se to v tem letu omajilo. —
6) Ako lastavica pod kako streho gnjezdi, je
ne smemo pregrati, da ne boče v tisto
pislopje strela vvarila. — 7) Ako koga,
ki se na pot pripravja, najprovo gónstka
sreča, ne boče onemu sreča mila. —
8) Če št na sv. Jakoba dan solnce na jasnem
vzhaja, boče tisto jesen slana pasta, če
pa na ta dan dež gre, boče hitro sneg
zapadel. — 9) Kadar na sv. Reinjega dne
dan dežuje, govence tisto leto repo pojedó
10) Kdor ob metljah i praznicah les reže,
boče moral na sodnji dan vce na nedeljo
ali praznik narezane smeti pojedti.

11) Če kdo poi jedi z nogami miga, hudičevega otroka žilje. — 12) Kdor je rad repo, bove imel ženo lepo. — 13) Ako kdo po jedix žhio narobe na mizo položi, ti je znamenje, da je še gladen. — 14) Kdor spomladi proo, krat kurtavico peti sliši, naj posluša, kolikokrat bove zapela; kajti ravno toliko let bove še živel. — 15) Kadar se mlademu človeku sanja, da plava visoko v zraku in na to na tla pade, pa se ne pobije, pravijo, da raste. —

16) Ktomu se sanja, da ima mnogo golaz, ni, pravijo, da bove v kratkem mnogo denarja dobil; ako se pa konm odt denarja sanja, bove golazen dobil.

17) Na veliki četrtak, ko gredo' gvo novi v Rim, in na veliki saboto, ko zapet iz Rima pridejo (ko je odvežejo), se gredo' ljudje kumivat, da se jih pege ne primejo. — 18) Ako se nož tako položi, da je klinjina ostrina na vrhu, pravijo, da si hudoča ^{Reemplice} nože brusi. —

19) V velikej noči potresajo lupine, otko lo poslopja, da kače blizu pohišja

ne pridejo. — 20) Otroci ne smejo skaka, ti drug čez drugega, sicer ne odrasčajo lepo. — 24) Pravijo, da ima črna mačka tako kost v sebi glavi, da je človek ne, vidljiv, ako jo v usta veme (seveda jo mora poprej dobiti). — 22) Ako vzame kdo mlave tič iz gnezda i je zapet nazaj veme, je mravlje pojedó; če pa po streho za nje pove, se skujata starce i starka, ter je kače vjedó. — 23) Kdor s palico po zemlji toleč, mater božjo po glavi bje. — 24) Nikar ni noč tako dolga, da bi dan ne prišel (t.j. človeški stanje je vedno premenljivo). — 25) Maduha spravi človeka o' kruha. — 26) Ma sv. večer se živina mej saboj pogovarja. — 27) Ako se konm o' kruhu sanja, rad kdo izmed sorodnikov umerje. — 28) Kadar se nam sanja o kači, grozi se kak sovražnik; ako pa kača skuša pčiti, pa vendar ne more, bi sovražnik rad škotoval, pa mu nij moč. — 29) Kdor na razpotji po noči med 11. — 12.

ne pridejo. — 20) Otroci ne smejo skaka, ti drug čez drugega, sicer ne odrasčajo lepo. — 24) Pravijo, da ima črna mačka tako kost v sebi glavi, da je človek ne, vidljiv, ako jo v usta veme (seveda jo mora poprej dobiti). — 22) Ako vzame kdo mlave tič iz gnezda i je zapet nazaj veme, je mravlje pojedó; če pa po streho za nje pove, se skujata starce i starka, ter je kače vjedó. — 23) Kdor s palico po zemlji toleč, mater božjo po glavi bje. — 24) Nikar ni noč tako dolga, da bi dan ne prišel (t.j. človeški stanje je vedno premenljivo). — 25) Maduha spravi človeka o' kruha. — 26) Ma sv. večer se živina mej saboj pogovarja. — 27) Ako se konm o' kruhu sanja, rad kdo izmed sorodnikov umerje. — 28) Kadar se nam sanja o kači, grozi se kak sovražnik; ako pa kača skuša pčiti, pa vendar ne more, bi sovražnik rad škotoval, pa mu nij moč. — 29) Kdor na razpotji po noči med 11. — 12.

ne pridejo. — 20) Otroci ne smejo skaka, ti drug čez drugega, sicer ne odrasčajo lepo. — 24) Pravijo, da ima črna mačka tako kost v sebi glavi, da je človek ne, vidljiv, ako jo v usta veme (seveda jo mora poprej dobiti). — 22) Ako vzame kdo mlave tič iz gnezda i je zapet nazaj veme, je mravlje pojedó; če pa po streho za nje pove, se skujata starce i starka, ter je kače vjedó. — 23) Kdor s palico po zemlji toleč, mater božjo po glavi bje. — 24) Nikar ni noč tako dolga, da bi dan ne prišel (t.j. človeški stanje je vedno premenljivo). — 25) Maduha spravi človeka o' kruha. — 26) Ma sv. večer se živina mej saboj pogovarja. — 27) Ako se konm o' kruhu sanja, rad kdo izmed sorodnikov umerje. — 28) Kadar se nam sanja o kači, grozi se kak sovražnik; ako pa kača skuša pčiti, pa vendar ne more, bi sovražnik rad škotoval, pa mu nij moč. — 29) Kdor na razpotji po noči med 11. — 12.

ne pridejo. — 20) Otroci ne smejo skaka, ti drug čez drugega, sicer ne odrasčajo lepo. — 24) Pravijo, da ima črna mačka tako kost v sebi glavi, da je človek ne, vidljiv, ako jo v usta veme (seveda jo mora poprej dobiti). — 22) Ako vzame kdo mlave tič iz gnezda i je zapet nazaj veme, je mravlje pojedó; če pa po streho za nje pove, se skujata starce i starka, ter je kače vjedó. — 23) Kdor s palico po zemlji toleč, mater božjo po glavi bje. — 24) Nikar ni noč tako dolga, da bi dan ne prišel (t.j. človeški stanje je vedno premenljivo). — 25) Maduha spravi človeka o' kruha. — 26) Ma sv. večer se živina mej saboj pogovarja. — 27) Ako se konm o' kruhu sanja, rad kdo izmed sorodnikov umerje. — 28) Kadar se nam sanja o kači, grozi se kak sovražnik; ako pa kača skuša pčiti, pa vendar ne more, bi sovražnik rad škotoval, pa mu nij moč. — 29) Kdor na razpotji po noči med 11. — 12.

uro na prste zajužga, ta pribliče hu,
 diča. ³⁰⁾ Kdor gre zaklat kopat, ne
 sme niti besedice ziniti, sicer se za-
 klat sedemkrat gobotkeje pogrezne, ka-
 kor je bil poprej. ³¹⁾ Pravijo, da ima
 vsak človek svojo zvezdo, i Kadar se
 ta utrne, človek umeje. ³²⁾ Ako na
 sv. večer, Kadar se polnočna masa
 bere, bučle zelo brenče, se bodo tišto
 leto dobro obnesle. ³³⁾ Denar ima
 spolzek rep. ³⁴⁾ Tvoja glava tvoj svet,
 (tj. sam se seboj se posovetovaj.) ³⁵⁾ Dvema
 pastirjema volk ložje ovcu vgarne, kot
 enemu. ³⁶⁾ Sv. Jurij mora imeti zeleno
 suktnjo. ³⁷⁾ Velik gospod velik strah
 naredi, pa tudi dosta odpušti. —
³⁸⁾ Bog že ve, komu perje loni. ³⁹⁾ Pri broi
 vošč brede. ⁴⁰⁾ V petek smeh, v saboto i
 neveljo pa jok. ⁴¹⁾ Me molči, ko bi
 mu tri vozle na jeziku naredil. —
⁴²⁾ Glav volka celò do kleva prižene. ⁴³⁾ Toli,
 ko ga je sram, kot volka strah. —

⁴⁴⁾ Peč je po žimi potrebna reč. — Ako te
 kdo na pòsodo prosi, gre po blatu zraven
 tebe, ako ti na vrača, se te na lepem
 ogiblje. ⁴⁶⁾ Kdor se na tujo pomoč zanasa,
 v situ vodo prenaša. ⁴⁷⁾ Kdor ima strogano
 steme, prosi za lepo vreme. ⁴⁸⁾ O Kresi
 se dan obesi. ⁴⁹⁾ Bijanec ima tri lastnosti:
 je močen, moder i bogat. ⁵⁰⁾ Mu pret na,
 moli, pa ga celo roko prime. ⁵¹⁾ Nov
 gospodar, nova pravica. — Sv. Vid črešenj
 sit. ⁵³⁾ Sršeni, ose i bučle bodo vedno
 prepri imele. ⁵⁴⁾ Kjer kuga razsaja, tam
 smrt raja. ⁵⁵⁾ Kdor poslom da, kar jim gre,
 mu nikoli hudo ga nje ne gre. ⁵⁶⁾ Kadar
 se na mizi kroji pogača in na ognjišči
 pečentka obrača, je prijaznost trša, kot
 kamen i kost. ⁵⁷⁾ Kdor se dela brani,
 kmalu strada.

Tavorim Petilin
 četrtosolec.